



Tina de l'horta del Soler

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament A 50 metres de la carretera BV-4401, punt quilomètric 18'900

Coordenades:

Latitud: 41.99327
Longitud: 2.00826
UTM Est (X): 417857
UTM Nord (Y): 4649505

Classificació

Número de fitxa 08171-40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Presenta força humitat i molsa, ja que la tina es troba plena d'aigua. En un costat hi ha una sèrie d'elements no relacionats amb la tina com unes reixes de ferro i uns trossos d'uralita.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Element
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00085

Fitxes associades:

[El Soler de n'Hug](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 29/11/2006 - 01:00

Descripció

La tina està situada al nord est de la masia del Soler de n'Hug, al costat del camí que condueix a Teulats, en la zona de l'horta del Soler. La tina, situada a l'extrem d'un planell rocós, té una forma allargada i està formada per un pou circular excavat a la roca natural i una ampla zona per accedir a l'interior, on hi ha uns graons per baixar-hi. Actualment es troba plena d'aigua estancada. El pou presenta un diàmetre de 2'80 metres i una llargada total de 5'20 metres. A la part lateral de la roca on es troba excavada la tina, d'uns 2'50 metres d'alçada, hi ha una sortida, que servia per buidar l'aigua de la tina quan no s'havia d'utilitzar o tapar-la amb una boixa quan estava plena d'aigua i glans.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, i utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Aquestes tines de glans es construïen en una zona rocosa i estaven formats per un forat circular picat a la roca natural i una entrada per on abocar-hi les glans i fer-hi entrar l'aigua. Alguns també tenien un forat lateral al fons del pou que permetia buidar-lo, i que es taponava amb una boixa. Hi ha pous de glans que presenten uns graons descendents per accedir a la part interior.

Bibliografia

VILARRASA, S., La vida a pagès, Impremta Maideu, 1975

